

СТАНОВИЩЕ

от проф. д-р Адриан Георгиев Георгиев

на дисертационен труд на тема:

„ИГРАТА В МУЛТИМЕДИЙНОТО ОБУЧЕНИЕ ПО МУЗИКА“
за присъждане на образователната и научна степен „доктор“

по професионално направление 1.3. Педагогика на обучението по...

(Методика на обучението по музика)

Докторант: Мария Радилова Радева

Научен ръководител: проф. д-р Адриан Георгиев

Мария Радева е завършила бакалавърска степен в АМТИ гр. Пловдив, специалност Педагогика на обучението по музика. Магистърската си степен получава през 2011 г. в СУ „Св. Климент Охридски“, специалност „Музикални и мултимедийни технологии“. От 2015 г. е зачислена като редовен докторант в катедра Музика, специалност Музика на Факултета по науки за образованието и изкуствата. Професионалните и компетенции са свързани с придобитите професионални квалификации, а именно учител по музика в детска градина, начален, среден и горен курс, преподавател по пиано и солфеж, запис, продуциране, режисиране, дизайн, едитинг, монтаж, смесване и мастериране на звук за рекламни клипове. Не случайно акцентирам на многостранните интереси на Мария Радева, защото това до някъде насочва към изборът и актуалността на темата, както и техническата реализация на диагностичния инструментариум на изследването.

Играта и мултимедийното обучение по музика са специфични проблематики, разглеждани подробно в съответни модули, но не и като основополагаща комбинация. На национално и световно

равнище, синергията между игрова дейност и технологии, конкретно в помощ на обучението по музика (още повече на неволево и основано на практиката учене), не е изследвана. Това прави дисертационния труд на Мария Радева изключително полезен както с теоретичните си връзки, така и с методическата си насоченост.

По думите на автора, един от основните мотиви за разработване в теоретичен план на проблема, и изследването представлящо различна и синергична гледна точка на широко застъпени, анализирани и присъстващи проблеми и методи, е собствена дългогодишна практика, свързана с изработката на методични мултимедийни помагала (Kanev Music, Анубис и др.), творческо-интелектуални продукти (детски радио и телевизионни програми и предавания), творческо-педагогическа работа (работа с деца и развитие на музикално-говорна техника) и т.н. Тази дейност предизвика нуждата от съответната научна обосновка. С други думи – провокира теоретичното осмисляне на практическия ми опит и от атестат чрез мотивация се достигна до изкристализиране и систематизиране на правила и идеи. (...цитат...). Прави впечатление и „артистичното“ начало - цитати от Платон и Ушински, както и графично генерирана мозайка на заглавието на дисертационния труд.

В съдържателен план дисертацията е разположена на повече около 300 страници, в увод, три глави и заключение. Библиографията включва над 100 чужди и български автори монографии, статии и други публикации, включително и интернет ресурси. В увода коректно са дефинирани обект и предмет на изследването, цел, задачи, целева група, хипотеза на изследването, ключови термини.

Във втора глава се прави един изключително пространствен обзор на теоретико-методологичните аспекти на изследвания проблем, като според мен малко ненужно се изпада в детайли. От друга страна обаче това се явява преход към основната част от дисертационния труд а именно третата глава – анализа на резултатите от изследването, както и доказването на хипотезата.

Като допълнителни приложения са разписани някои методически бележки по хода на урока по музика, или заниманията в

извън класни дейности. Също така са добавени като приложения и нотни примери от съпътстващите обучението музикални пиеси. БИХ задал един допълнителен и уточняващ въпрос –

Обективната реалност в българското училищно образование, и по специално обучението по музика до някъде изключва прилагането на практика на такъв иновативен подход. До колко системата е готова да приеме нов тип учител, и от друга страна до колко е възможно университетските учебни планове и програми да подготвят „нов тип“ мултимедиен учител?

Съгласен съм с някои от изброените приноси моменти на дисертационния труд

- За първи път се комбинират традиционната, но използвана основно в ранна детска възраст игра, със съвременни технологични средства. Синергията е приложима за всички възрасти и във всички курсове на обучение. (със уточнение, че поставям въпрос на автора)
- Възпитателните и педагогически приноси са с широк диапазон – от интерес и мотивация, през дисциплина и умения за общуване, до академичен растеж, творчески търсения и реализации. Представена е концепция, свързана с постигане на резултати чрез мотивирано изпълнение. Т.е. индивидуално израстване в различни области, базирано на игра, превъплъщение, представление (Performance-based assessment).
- Практическият ми опит, довел до необходимостта от теоретична обосновка, представя аргументирано предложение, базирано на емпирично проверена методология, което е с потенциал да допринесе за подмяна на учебната матрица със система, която е приятна за учащите, интелектуално и емоционално провокативна, и резултатна.

С една от формулировките на принос не съм съгласен –

Заложената в идеята на дисертацията промяна **се случва реално** и независимо, в най-малката образователна клетка и на базово ниво.

По скоро корекцията е в посока на „...би могла да се случи...“, ако са създадени необходимите условия, включително и от нормативната база и уредба на образователния процес – програми, планове , учебници и учебни помагала и др.

Въпреки направените забележки , оценявам високо разработката, намирам че отговаря на изискванията за придобиване на образователната и научна степен „ДОКТОР“ , и препоръчвам на уважаемото жури да присъди на Мария Радева образователната и научна степен „ДОКТОР“

08.01.2019г.

подпис:.....

Проф.д-р Адриан Георгиев